

Benny Ludemann speelt nog lang “de bombardon”



Benny Ludemann is in 2014 vijftig jaar dirigent van mandolineorkest Estrellita. Op de vraag op welke manier hij aandacht wilde besteden aan dit jubileum, of hij wensen had voor een cadeau, aarzelde Benny niet: “Ik wil graag een concert geven met diverse gasten in het Chassétheater.” “De grote zaal?” “...Ja, de grote zaal.” Met enige aarzeling, maar ook meteen met veel enthousiasme gingen we aan de slag. Waar moesten we beginnen? We hebben een feestcomité samengesteld, waarin een aantal bestuursleden van het orkest plaatsnamen, ondersteund door Herman van Hove, voormalig manager van Toon Hermans, Harrie Villevoeye, eerder gewerkt met Guus Meeuwis en Bert van der Noort. Hij had de contacten met de Bredase artistieke, muziek- en kunstwereld. Veel vergaderingen, mailtjes, telefoontjes, ideeën, die makkelijk uitvoerbaar waren, maar zeker ook vele, die moeilijk bleken of niet haalbaar. Afspraken maken met diverse mensen, die zeer drukke agenda’s hadden, veel repetities, hele zaterdagen en zondagen en vaak nog extra op de maandagavond. Menig orkestlid met een gezin, andere leden met studies, drukke werkzaamheden. Hoe gaan we dit vormgeven?

Benny wilde graag een groot klassiek werk uitvoeren met een mandolinesolist. Hoe bijzonder is het dan als Detlef Tewes zelfs vereerd was dat hij deze solo mocht spelen. Al snel was eveneens duidelijk dat de Oosterhoutse Nachtegalen niet mochten ontbreken. Dan ga je terugblikken op 50 jaar Estrellita met dirigent Benny Ludemann. Je kijkt foto’s en filmmateriaal terug. Wat een rijke historie! Op deze beelden waren zeker meerdere hoogtepunten te zien: de concertreizen, de jubileumconcerten m.m.v. Robert Long en Guus Meeuwis, de kersttournees met Dana Winner en Robert Long, het tv-optreden bij Paul de Leeuw. We hadden Robert Long er zo graag bij gehad. Tijdens de concerten en de kersttournee was er echt een band ontstaan. Die band blijft.....

Hoe fijn zou het zijn als we deze mooie ervaringen in één concert bij elkaar zouden kunnen brengen? Maar het grootste hoogtepunt was wel dat in alle beeldmateriaal te zien was: saamhorigheid, onderlinge sfeer, respect voor de ander, genieten van het samen muziek maken en samen in eerste instantie onmogelijk lijkende opdrachten toch weer tot een mooi geheel maken, samen met alle orkestleden en met onze dirigent. Deze historie, deze ervaringen en saamhorigheid wilden we samenbrengen in één concerten het is gelukt!

Er stond een file voor de parkeergelegenheden van het Chassétheater waarin de mensen zaten, die kwamen kijken en luisteren hoe wij deze hoogtepunten op 9 november j.l. voor Benny Ludemann bij elkaar zouden brengen. Het concert is een kwartier na de oorspronkelijke aanvangstijd begonnen omdat lang niet alle mensen in de zaal zaten, nee....zij stonden nog in die file.

Dit concert was een prachtig cadeau, maar we konden tijdens het concert toch niet met lege handen komen? Het idee werd geboren om een boek samen te stellen waarin alle leden, alle medewerkers aan het concert en andere mensen, waar Benny nauw mee samengewerkt heeft, hun wensen en herinneringen voor Benny konden opschrijven. Het is een prachtig boek geworden met de passende titel: “Memories aan Benny”. We hopen dat Benny hier nog vaak in zal kijken en glimlachend, trots, misschien soms wat weemoedig, maar vooral met een gelukkig gevoel naar deze mensen, die hem een warm hart toedragen.

